

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 29 september 2023
(OR. en)

13582/23

**Interinstitutionellt ärende:
2023/0344(NLE)**

**VISA 190
MIGR 300
RELEX 1108
COAFR 330
COMIX 422**

FÖRSLAG

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	28 september 2023
till:	Thérèse BLANCHET, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2023) 568 final
Ärende:	Förslag till RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT om tillfälligt upphävande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 med avseende på Etiopien

För delegationerna bifogas dokument – COM(2023) 568 final.

Bilaga: COM(2023) 568 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 27.9.2023
COM(2023) 568 final

2023/0344 (NLE)

Förslag till

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT

**om tillfälligt upphävande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets
förordning (EG) nr 810/2009 med avseende på Etiopien**

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

I enlighet med artikel 25a.2 i viseringskodexen¹ ska kommissionen regelbundet bedöma tredjeländernas samarbete kring återtagande och rapportera till rådet minst en gång om året.

På grundval av denna bedömning och med tanke på de åtgärder som kommissionen har vidtagit för att förbättra graden av samarbete i fråga om återtagande och med beaktande av unionens allmänna förbindelser med det berörda tredjelandet kan kommissionen komma fram till att det berörda tredjelandet inte samarbetar tillräckligt och att det därför krävs åtgärder. Om så är fallet ska kommissionen, i enlighet med artikel 25a.5 a i viseringskodexen, lägga fram ett förslag till rådets genomförandebeslut om tillfälligt upphävande av tillämpningen av vissa bestämmelser i viseringskodexen med avseende på medborgare i det tredjelandet. Kommissionen ska alltid fortsätta sina ansträngningar för att förbättra samarbetet med det berörda tredjelandet.

• Etiopien

I februari 2018 ingick EU ett icke-bindande återtagandeaftal med Etiopien (Inreseförfarande för återvändande av etiopier från Europeiska unionens medlemsstater). Sedan dess hölls två möten i den gemensamma arbetsgruppen för att övervaka genomförandet av arrangemanget den 13 maj 2019 och den 28 november 2019. Engagemanget för återtagande, inbegripet resultatet av den årliga bedömningen enligt artikel 25a i viseringskodexen, fortsatte på lokal nivå, bland annat under det landsomfattande undantagstillstånd som utlystes i november 2021 efter konflikten i norra Etiopien och som avslutades i februari 2022.

Trots det befintliga återtagandearrangemanget, ansträngningarna för att intensifiera engagemanget för återtagande och EU:s tillhandahållande av tekniskt bistånd har samarbetet om återtagande med Etiopien inte förbättrats. EU framförde tydliga budskap till Etiopien om att Etiopien måste förbättra samarbetet när det gäller återtagande av medborgare som inte har rätt att stanna i EU:s medlemsstater och fullt ut genomföra återtagandearrangemanget, bland annat genom att snabbt identifiera etiopier som inte har rätt att stanna i EU och utfärda provisoriska resehandlingar för alla återvändanden, inbegripet påtvingade återvändanden. Dessa budskap, som lämnades vid tekniska möten, bilaterala möten med medlemsstaterna och Etiopiens EU-ambassadör i april 2023, och samarbetet med Etiopiens myndigheter har inte gett de förväntade resultaten och har inte lett till något förbättrat samarbete.

Samarbetet med Etiopien om återtagande av medborgare i Etiopien som befunnits uppehålla sig olagligt på EU-medlemsstaternas territorium är fortfarande otillräckligt, vilket bekräftas av den låga andelen återvändande (antalet verkställda återvändandebeslut jämfört med antalet utfärdade beslut om återvändande), som var 10 % 2021 och 2022, och av den totala minskningen av antalet utfärdade resehandlingar (dvs. antalet resehandlingar som utfärdats av tredjeländer jämfört med antalet ansökningar om återtagande som lämnats in av medlemsstaterna). Medlemsstaterna står inför ihållande utmaningar när det gäller att upprätta

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex) (EUT L 243, 15.9.2009, s. 1).

en meningsfull dialog och dialog om återtagande med Etiopien, särskilt när det gäller påtvingade återvändanden.

Inom ramen för kommissionens kontinuerliga bedömningar på grundval av tillförlitliga uppgifter från medlemsstaterna, diskussioner i relevanta möten i rådets arbetsgrupper och expertgrupper samt i unionens institutioner, organ och byråer rapporterade medlemsstaterna om hinder som försvårar alla steg i återtagande- och återvändandeprocessen, alltifrån identifieringen av etiopiska medborgare till utfärdandet av resedokument och organisationen av återvändandeinsatser. Bristen på svar från de etiopiska myndigheterna på medlemsstaternas begäranden om identifiering leder i praktiken till att det är omöjligt att återsända papperslösa personer. Utfärdandet av resehandlingar till personer vars etiopiska medborgarskap har bekräftats, till exempel genom identifieringsuppdrag som genomförts under de senaste åren, är fortfarande problematiskt. Under 2022 ägde ett mycket begränsat antal återvändanden rum, utan återvändande via charterflyg.

På grundval av ovanstående, bristen på förbättringar trots de kontinuerliga åtgärder som kommissionen hittills vidtagit för att förbättra återtagandesamarbetet, och med beaktande av EU:s övergripande förbindelser med Etiopien, anses Etiopiens samarbete med EU i fråga om återtagande inte vara tillräckligt och att ytterligare åtgärder behövs.

- **Unionens allmänna förbindelser med Etiopien**

Etiopien är ett viktigt land för stabiliteten på Afrikas horn. Det är Afrikas näst mest befolkade land (110 miljoner invånare) och värd för nästan 900 000 flyktingar från regionen. Det har förekommit interna konflikter i Etiopien sedan november 2020, vilket ledde till undertecknandet av avtalet om permanent upphörande av fientligheter i Etiopien. Situationen är fortfarande bräcklig och de interna spänningarna fortsätter. Övergångsprocesser för rättvisa och rehabilitering övervakas. Normaliseringen av förbindelserna med Etiopien och återupptagandet av en meningsfull politisk dialog med myndigheterna pågår. Under den kritiska fasen av konflikten i Sudan tillhandahöll de etiopiska myndigheterna betydande bistånd med utfärdande av viseringar och anläggningar vid gränsen under evakueringen av EU-medborgare från Sudan.

Landet har tull- och kvotfritt tillträde till den europeiska marknaden inom ramen för ”Allt utom vapen”-systemet.

Etiopien är medlem av den mellanstatliga utvecklingsmyndigheten och medlem i Khartoumprocessens styrkommitté. Etiopien är part i Cotonouavtalet. Etiopien har varit en viktig partner för Europeiska unionen, med ett långvarigt partnerskap som sträcker sig över 40 år tillbaka. År 2016 undertecknade EU och Etiopien ett ”strategiskt engagemang”, där båda sidor åtog sig ett nära samarbete på områden som sträcker sig från regional fred och säkerhet till handel och investeringar, inbegripet migration och tvångsförflyttning. EU föreslår att Etiopien genom NDICI-GE bistås med ett nationellt flerårigt vägledande program för perioden 2024–2027 (antagande planeras till slutet av september). Det kommer att omfatta tre prioriterade områden: Den gröna given, mänsklig utveckling (inbegripet migration och tvångsförflyttning) och samhällsstyrning/fredsbyggande.

- **Viseringsåtgärderna**

Åtgärdernas omfattning

Rådets genomförandebeslut bör tillfälligt upphäva tillämpningen av vissa bestämmelser i viseringskodexen med avseende på etiopiska medborgare. Upphävandet bör dock inte gälla etiopiska familjemedlemmar till (rörliga) EU-medborgare som omfattas av direktiv 2004/38/EG² eller etiopiska familjemedlemmar till tredjelandsmedborgare som åtnjuter fri rörlighet som är likvärdig med unionsmedborgarnas enligt en överenskommelse mellan unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och det berörda tredjelandet, å andra sidan.

Viseringsåtgärdernas innehåll

Etiopiens underlåtenhet att samarbeta tillräckligt kring återtagande motiverar ett tillfälligt upphävande av bestämmelserna i alla de artiklar som anges i artikel 25a.5 a i viseringskodexen: tillfälligt upphävande av möjligheten att göra undantag från kraven på de styrkande handlingar som ska lämnas in av viseringssökande enligt artikel 14.6, tillfälligt upphävande av den allmänna handläggningsperiod på 15 kalenderdagar som avses i artikel 23.1 (vilket följaktligen utesluter tillämpningen av den regel som tillåter en förlängning av denna period upp till högst 45 dagar endast i enskilda fall, vilket innebär att 45 dagar blir den normala handläggningstiden), tillfälligt upphävande av utfärdandet av viseringar för flera inresor i enlighet med artikel 24.2 och 2c, och tillfälligt upphävande av det frivilliga undantaget från viseringsavgift för innehavare av diplomatpass och tjänstepass i enlighet med artikel 16.5 b.

Tillämpningsperiod för viseringsåtgärderna

I viseringskodexen föreskrivs att viseringsåtgärderna ska tillämpas tillfälligt, men det finns ingen skyldighet att ange någon specifik tillämpningsperiod för dessa åtgärder i genomförandebeslutet. I enlighet med artikel 25a.6 i viseringskodexen bör kommissionen dock fortlöpande utvärdera framstegen i samarbetet kring återtagande på grundval av de indikatorer som anges i artikel 25a.2 i viseringskodexen, bland annat när det gäller stödet till identifieringen av personer som vistas olagligt på medlemsstaternas territorium, utfärdandet av resehandlingar inom rimlig tid och organiserandet av återvändandeinsatser. Kommissionen kommer att rapportera om betydande och varaktiga förbättringar kan skönjas i samarbetet med det berörda tredjelandet kring återtagande varpå den, med beaktande även av unionens allmänna förbindelser med det tredjelandet, får lägga fram ett förslag för rådet om att upphäva eller ändra genomförandebeslutet. Om däremot viseringsåtgärderna i enlighet med genomförandebeslutet har visat sig vara ineffektiva bör den andra etappen av mekanismen utlösas, enligt artikel 25a.5 b i viseringskodexen.

I enlighet med artikel 25a.7 i viseringskodexen kommer kommissionen senast sex månader efter det att genomförandebeslutet har trätt i kraft till Europaparlamentet och rådet rapportera om framstegen när det gäller det berörda tredjelands samarbete kring återtagande.

• Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området

Det föreslagna beslutet är förenligt med viseringskodexen som fastställer de harmoniserade regler inom den gemensamma viseringspolitiken som reglerar förfaranden och villkor för

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, 30.4.2004, s. 77).

utfärdande av viseringar för planerade vistelser på medlemsstaternas territorium som inte varar längre än 90 dagar under en 180-dagarsperiod.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

EU främjar en övergripande strategi för migration och tvångsförflyttning som grundar sig på gemensamma värderingar och delat ansvar. Enligt den nya pakten för migration och asyl ska övergripande, balanserade och skräddarsydda partnerskap utvecklas och fördjupas för att främja samarbete i fråga om alla relevanta aspekter:

- Skydda dem som behöver skydd och stödja värdländer och värdssamhällen.
- Skapa ekonomiska möjligheter och ta itu med de bakomliggande orsakerna till irreguljär migration och tvångsförflyttning.
- Stödja partnerskap för att stärka migrationsstyrning och migrationshantering.
- Främja samarbete om återvändande och återtagande.
- Skapa lagliga vägar till Europa.

Samarbetet mellan medlemsstaterna och tredjeländerna om återtagande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna är en viktig del av denna politik. För att stärka sådana övergripande partnerskap och säkerställa ett fullständigt samarbete med tredjeländerna har Europeiska rådet uppmanat EU att mobilisera alla verktyg som finns tillgängliga, inbegripet åtgärder rörande utvecklingssamarbete, handel och visering³.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex), artikel 25a.5 a.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Ej tillämpligt.

- **Proportionalitetsprincipen**

De föreslagna åtgärderna, vars syfte är att förbättra Etiopiens samarbete i fråga om återtagande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna, står i proportion till det eftersträvade målet. Åtgärderna påverkar inte sökandes möjlighet att ansöka om och beviljas visering i sig, men omfattar vissa aspekter av förfarandet för att utfärda viseringen eller nivån på viseringsavgiften. Dessutom är vissa kategorier av personer undantagna från tillämpningsområdet för detta beslut.

³ EUCO 22/21 (17)

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Ej tillämpligt.

- **Samråd med berörda parter**

Ej tillämpligt.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Ej tillämpligt.

- **Konsekvensbedömning**

Ej tillämpligt.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Ej tillämpligt.

- **Grundläggande rättigheter**

De föreslagna åtgärderna påverkar inte möjligheten att ansöka om och beviljas en visering och respekterar de sökandes grundläggande rättigheter, särskilt respekten för familjelivet.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Ej tillämpligt.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Ej tillämpligt.

- **Förklarande dokument (för direktiv)**

Ej tillämpligt.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

I artikel 1 definieras tillämpningsområdet för det föreslagna genomförandebeslutet.

I punkterna 1 och 2 anges att det endast tillämpas på etiopiska medborgare som omfattas av viseringskravet, och inte på personer som är undantagna på grundval av artiklarna 4 eller 6 i förordning (EU) 2018/1806.

I punkt 3 anges ett undantag från tillämpningsområdet för det föreslagna beslutet när det gäller viseringssökande som är familjemedlemmar till en unionsmedborgare som omfattas av direktiv 2004/38/EG och familjemedlemmar till en tredjelandsmedborgare som i enlighet med ett avtal mellan unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och ett tredjeland, å andra sidan, åtnjuter fri rörlighet som är likvärdig med unionsmedborgarnas.

I punkt 4 anges att det föreslagna beslutet inte påverkar medlemsstaternas internationella förpliktelser.

I artikel 2 anges att tillämpningen av följande bestämmelser i viseringskodexen tillfälligt ska upphävas för etiopiska medborgare som omfattas av det föreslagna beslutet:

- Möjligheten för medlemsstaterna att göra undantag från kravet på att lägga fram en fullständig uppsättning styrkande handlingar. Detta innebär att en fullständig uppsättning styrkande handlingar som styrker att den sökande uppfyller inresevillkoren i kodexen om Schengengränserna måste lämnas in vid varje ansökan av alla sökande.
- Möjligheten för medlemsstaterna att avstå från att ta ut viseringsavgiften för innehavare av diplomat- och tjänstepass. Standardavgiften på 80 EUR kommer att tillämpas för denna kategori av sökande.
- Den normala handläggningstiden på 15 dagar för att fatta beslut om en ansökan. Detta innebär att medlemsstaterna kommer att ha 45 dagar på sig att fatta beslut om ansökningar.
- Reglerna för utfärdande av viseringar för flera inresor. Detta innebär att i princip kommer endast viseringar för en inresa att utfärdas.

Artikel 3 innehåller en förteckning över de som det föreslagna beslutet riktar sig till, dvs. de berörda medlemsstaterna.

Förslag till

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT

om tillfälligt upphävande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 med avseende på Etiopien

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex)⁴, särskilt artikel 25a.5 a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och
av följande skäl:

- (1) Samarbetet kring återtagande med Etiopien har bedömts vara otillräckligt i enlighet med artikel 25a.2 i förordning (EG) nr 810/2009. Det krävs betydande förbättringar av samarbetet i alla steg i återtagandeprocessen, bland annat för att säkerställa att Etiopien effektivt samarbetar med alla medlemsstater när det gäller identifiering och utfärdande av resehandlingar samt återvändandeinsatser, i god tid och på ett förutsägbart sätt.
- (2) Det finns ihållande utmaningar när det gäller identifieringen av etiopiska medborgare som vistas olagligt på medlemsstaternas territorium på grund av bristen på svar från de etiopiska myndigheterna på begäran om återtagande, svårigheter med utfärdandet av provisoriska resehandlingar som inte tillhandahålls även när medborgarskapet tidigare har bekräftats, och anordnandet av återvändandeinsatser för frivilligt och påtvingat återvändande med reguljär- och charterflyg.
- (3) Med tanke på de olika åtgärder som kommissionen hittills har vidtagit för att förbättra graden av samarbete och unionens allmänna förbindelser med Etiopien, är Etiopiens samarbete med unionen i frågor som rör återtagande inte tillräckligt och åtgärder behöver därför vidtas.
- (4) Tillämpningen av vissa bestämmelser i förordning (EG) nr 810/2009 bör därför tillfälligt upphävas för etiopiska medborgare som omfattas av viseringskravet enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1806⁵. Detta bör uppmuntra Etiopiens myndigheter att vidta nödvändiga åtgärder för att förbättra samarbetet i återtagandefrågor.

⁴ EUT L 243, 15.9.2009, s. 1.

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1806 av den 14 november 2018 om fastställande av förteckningen över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav (EUT L 303, 28.11.2018, s. 39).

- (5) De bestämmelser som tillfälligt upphävs bör vara de som avses i artikel 25a.5 a i förordning (EG) nr 810/2009: tillfälligt upphävande av möjligheten till undantag från kraven på de styrkande handlingar som ska lämnas in av viseringssökande enligt artikel 14.6, tillfälligt upphävande av den allmänna handläggningstid på 15 kalenderdagar som avses i artikel 23.1, vilket följaktligen också utesluter tillämpning av den regel som tillåter förlängning av denna period upp till högst 45 dagar endast i enskilda fall, vilket innebär att 45 dagar blir den normala handläggningstiden, tillfälligt upphävande av utfärdandet av viseringar för flera inresor i enlighet med artikel 24.2 och 24.2c samt tillfälligt upphävande av det frivilliga undantaget från viseringsavgifter för innehavare av diplomatpass och tjänstepass i enlighet med artikel 16.5 b.
- (6) Detta beslut bör inte påverka tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG⁶, som utvidgar rätten till fri rörlighet till att omfatta familjemedlemmar, oberoende av deras nationalitet, när de ansluter sig till eller följer med unionsmedborgaren. Detta beslut bör således inte tillämpas på familjemedlemmar till en unionsmedborgare som omfattas av direktiv 2004/38/EG, eller på familjemedlemmar till en tredjelandsmedborgare som i enlighet med ett avtal mellan unionen och ett tredjeland åtnjuter fri rörlighet som är likvärdig med unionsmedborgarnas.
- (7) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter enligt internationell rätt, inbegripet i egenskap av värdländer för internationella mellanstatliga organisationer eller för internationella konferenser sammankallade av Förenta nationerna eller andra internationella mellanstatliga organisationer för vilka en medlemsstat är värdland. Det tillfälliga upphävandet bör därför inte tillämpas på etiopiska medborgare som ansöker om visering i den mån det är nödvändigt för att medlemsstaterna ska kunna fullgöra sina skyldigheter som värdländer för sådana organisationer eller konferenser.
- (8) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark. Eftersom detta beslut är en utveckling av Schengenregelverket ska Danmark, i enlighet med artikel 4 i det protokollet, inom sex månader efter det att rådet har beslutat om detta beslut, besluta huruvida landet ska genomföra det i sin nationella lagstiftning.
- (9) Detta beslut utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG⁷. Irland deltar därför inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Irland.
- (10) När det gäller Island och Norge utgör detta beslut, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av

⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, 30.4.2004, s. 77).

⁷ Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20).

Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket⁸ som omfattas av det område som avses i artikel 1 B i rådets beslut 1999/437/EG⁹.

- (11) När det gäller Schweiz utgör detta beslut, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket¹⁰ som omfattas av det område som avses i artikel 1 B i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG¹¹.
- (12) När det gäller Liechtenstein utgör detta beslut, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket¹² som omfattas av det område som avses i artikel 1 B i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU¹³.
- (13) Detta beslut utgör en rättsakt som grundas på Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med detta i enlighet med artikel 3.2 i 2003 års anslutningsakt respektive artikel 4.2 i 2005 års anslutningsakt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tillämpningsområde

- 1. Detta beslut är tillämpligt på etiopiska medborgare som omfattas av viseringskravet enligt förordning (EU) 2018/1806.
- 2. Detta beslut är inte tillämpligt på etiopiska medborgare som är undantagna från viseringskravet enligt artikel 4 eller artikel 6 i förordning (EU) 2018/1806.
- 3. Detta beslut är inte tillämpligt på etiopiska medborgare som ansöker om visering och som är familjemedlemmar till en unionsmedborgare som omfattas av direktiv 2004/38/EG eller familjemedlemmar till en tredjelandsmedborgare som i enlighet

⁸ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁹ Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31).

¹⁰ EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

¹¹ Rådets beslut 2008/146/EG av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1).

¹² EUT L 160, 18.6.2011, s. 21.

¹³ Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19).

med ett avtal mellan unionen och ett tredjeland åtnjuter fri rörlighet som är likvärdig med unionsmedborgarnas.

4. Detta beslut ska inte påverka de fall då en medlemsstat är bunden av en skyldighet enligt internationell rätt, närmare bestämt
- (a) i egenskap av värdland för en internationell mellanstatlig organisation,
 - (b) i egenskap av värdland för en internationell konferens sammankallad av eller under överinseende av Förenta nationerna eller av andra internationella mellanstatliga organisationer för vilka en medlemsstat är värdland,
 - (c) enligt en multilateral överenskommelse som ger privilegier och immunitet,
 - (d) enligt 1929 års konkordat (Lateranfödraget) som ingåtts av Heliga stolen (Vatikanstaten) och Italien, i dess senaste lydelse.

Artikel 2

Tillfälligt upphävande av tillämpningen av vissa bestämmelser i förordning (EG) nr 810/2009

Tillämpningen av följande bestämmelser i förordning (EG) nr 810/2009 ska tillfälligt upphävas:

- a) Artikel 14.6.
- b) Artikel 16.5 b.
- c) Artikel 23.1.
- d) Artikel 24.2 och 24.2c.

Artikel 3

Adressater

Detta beslut riktar sig till Konungariket Belgien, Republiken Bulgarien, Republiken Tjeckien, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Estland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Kroatien, Republiken Italien, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Storhertigdömet Luxemburg, Ungern, Republiken Malta, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Polen, Republiken Portugal, Rumänien, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien, Republiken Finland och Konungariket Sverige.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*